

Egelighed for Alle ved den Forandring, der skeer, saa at ikke Nogle faae Usikkerheden i deres Billaar forandret til Sikkerhed, medens Andre blive i den gamle Usikkerhed.

S. Wedersen: Da jeg kun har givet mit Navn til det foreliggende Endringsforslag under fuldstændigt Forbehold af at stemme derimod, om jeg fandt Anledning dertil, og da det foreliggende Spørgsmaal efter den Discussion, som her er ført, forekommer mig at være et Fortolkningsspørgsmaal, som ikke kan siges at være fuldkommen paa det Klare til nogen af Siderne, saa vil jeg, da det efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ministers Side, dog forekommer mig, at der er overveieende Sandsynlighed for hans Menings Rigtighed, tillade mig at stemme imod Endringsforslaget.

Krieger: Ja, at der er nogen Tvivl om Fortolkningen, fremgaaer jo aldeles tilstrækkeligt deraf, at den ærede Finanzminister har udtalt sin Opfattelse i een Retning, og at andre ærede Medlemmer, som er vante til at færdes med slige Love, have udtalt en anden Mening. Jeg for mit personlige Bedkommende kan nu ikke see Andet, end at, hvad jeg allerede udtalte ved Sagens anden Behandling, den ærede Finanzminister har fuldkommen Ret. Da der imidlertid er Tvivl, kunde jeg i og for sig, som i alle slige Tilfælde, meget gjerne tage Hensyn til en saadan Tvivl, dersom der forelaa et Forslag, hvorved der virkelig blev bundet en utvivlsom Afgjorelse, thi man bør ved Afgjorelsen af slige Spørgsmaal — det see vi saa ofte — ikke blot tage Hensyn til sin egen personlige Mening og sige: da jeg finder Affattelsen klar og utvivlsom, er det ligegyldigt, hvorledes Andre opfatte den, og saa stemme imod Endringsforslaget. Saaledes pleie vi ikke at gjøre; vi pleie at tage Hensyn til saadanne Tvivl, men saa maa det ogsaa forlanges, at disse Tvivl virkelig fjernes paa en udtrykkelig og afgjorende Maade ved det nye Forslag. Nu forekommer det mig imidlertid, at Finanzministeren har Ret med Hensyn til, hvad der er den egentlige sande Fortolkning af Ordet Lønningsstillæg. Efter den

Brug, som gjøres af disse samlede Summer med det gamle Sædtillæg, er Meningen ikke, at det er faste Lønninger med Tillæg, men at det er Tillæg til de Summer, der ere stillede til Ministrenes Raadighed. Og dernæst, dersom vi vedtage det Forslag, der er stillet, forekommer det mig, at Finanzministeren har Ret i, at vi dog ere lige vidt, at vi ikke komme et Skridt videre. Dersom de ærede Forslagsstillere havde været istand til med rene, klare, prægnante Udtryk at præcisere en Regel, hvorefter det Tillæg, der senere skulde bevilges, vilde fremkomme ved en ligefrem Talberegning, saa havde vi haft Noget at holde os til. Men jeg troer, at Resultatet vil forsaa vidt i Virkeligheden blive ganske det samme, enten Endringsforslaget vedtages eller ikke. Jeg troer, at Forslagsstillernes Ordfører (Sicher) har Ret i, at der har været et Moment under Forhandlingerne i Folkethinget, hvor man har troet, at al gammel Sædberegning var bortfalden. Men det vide vi jo Alle, at man kan ikke lægge nogen afgjorende Vægt paa en saadan formeentlig siebliffelig Opfattelse, dersom den ikke finder sit Udtryk i klare, utvetydige Ord. Dertil kommer, at det ikke engang er sikkert, men kun Indtrykket af enkelte Utringer, at det var Meningen; det kan ogsaa være, at man havde tænkt sig, at Spørgsmaalet egentlig skulde finde sin Afgjorelse ved de særlige Love; thi huff vel paa, mine Herrer, at her have vi kun med de almindelige Lønningsregler at gjøre, og det er i og for sig naturligt, at Spørgsmaalet om disse Medhjælpssummer og deres Sædomskrivning skal finde sin Plads i de særlige Love. De findes nu i de særlige Love. De findes i Loven af 12te Januar 1858, i den ministerielle Lønningslov osv., og det er ganske naturligt, at de Bestemmelser, der senere behøves, maae fastsættes i de særlige Love, der foreligge til Revision. Jeg finder altsaa, at det er rettest at lade denne Sag ligge i Finanzministerens Haand. Det kan gjerne være, jeg vil sige det ganske oprigtigt, at Finanzministeren ved denne Sags senere Behandling kan faae nogle Banskkeligheder at overvinde, men det faaer han ligesuldt, om vi ogsaa vedtage dette Forslag, og vedtage vi